

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 2 marca 2020 r.

Pozycja 80

POSTANOWIENIE z dnia 17 grudnia 2019 r. Sygn. akt Ts 114/16

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Andrzej Zielonacki – przewodniczący i sprawozdawca
Mariusz Muszyński
Jarosław Wyrembak,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 20 sierpnia 2019 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej O.A.,

p o s t a n a w i a:

uwzględnić zażalenie i nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej, wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 9 czerwca 2016 r. (data nadania), O.A. (dalej: skarżący), zakwestionował zgodność art. 398³ § 3 w związku z art. 398¹³ § 2 druga część zdania ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, ze zm.; dalej: k.p.c.) z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Postanowieniem z 20 sierpnia 2019 r., doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 26 sierpnia 2019 r., Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej stwierdzając, że skarżący nie uprawdopodobnił naruszenia praw konstytucyjnych, ponieważ zarzuty skargi konstytucyjnej skierowane przeciwko zakwestionowanym przepisom nie znajdują oparcia we wskazanych przez skarżącego wzorcach konstytucyjnych, tj. art. 45 ust. 1 i art. 2 Konstytucji.

3. W zażaleniu z 29 sierpnia 2019 r. (data nadania) skarżący zakwestionował postanowienie Trybunału z 20 sierpnia 2019 r., wnosząc o jego uchylenie w całości i nadanie dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

Skarżący zarzucił kwestionowanemu postanowieniu naruszenie:

a) art. 61 ust. 4 pkt 1 ustawy z 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK) poprzez

odmowę nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej w sytuacji, gdy nie wystąpiły łącznie przesłanki przewidziane tym przepisem, tj. niespełnianie przez skargę konstytucyjną wymogów określonych w ustawie oraz niemożność usunięcia braków skargi konstytucyjnej,

b) art. 79 ust. 1 Konstytucji i art. 53 ust. 2 u.o.t.p. TK „poprzez błędne wskazanie w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że »(...) rozpatrywana skarga nie spełnia podstawowych przesłanek wniesienia skargi konstytucyjnej wskazanych w art. 79 ust. 1 Konstytucji i art. 53 ust. 2 u.o.t.p. TK«”,

c) art. 79 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 2 Konstytucji „poprzez przeinaczenie celu skargi konstytucyjnej będącej prawnym środkiem ochrony wolności i praw obywatelskich, co nastąpiło na skutek zastąpienia konstytucyjnej kontroli aktu normatywnego, wstępną kontrolą skargi zakończoną nieuzasadnioną odmową nadania jej dalszego biegu”.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje.

1. Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK), skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał, w składzie trzech sędziów, rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym (art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. c w związku z art. 61 ust. 5-8 u.o.t.p. TK). Na etapie rozpoznania zażalenia Trybunał bada przede wszystkim, czy w wydanym postanowieniu prawidłowo stwierdził istnienie przesłanek odmowy nadania skardze dalszego biegu.

2. Trybunał Konstytucyjny w obecnym składzie stwierdza, że zarzuty sformułowane przez skarżącego w zażaleniu, uzasadniają nadanie skardze dalszego biegu. Zdaniem Trybunału, w przypadku rozpatrywanej skargi konstytucyjnej zachodzą bowiem wątpliwości, które wymagają zbadania – na etapie rozpoznania merytorycznego – podniesionych w niej zarzutów zgodności art. 398³ § 3 w związku z art. 398¹³ § 2 druga część zdania ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, ze zm.) z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji.

Mając powyższe na względzie, Trybunał – na podstawie art. 61 ust. 8 u.o.t.p. TK – postanowił uwzględnić zażalenie i nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.